

FULLA PARROQUIAL

DEL BISBAT DE GIRONA

Indulgència:

En concedeix 50 dies a tots els qui amb devoció llegiran o escoltin llegir aquesta fulla, l'Il·lm. Dr. D. Josep Vilà i Martínez, Bisbe d'aquesta Biscesi.

N.º 15430.

MARTIROLOGI

- 8, **DIUMENGE.**—✠ La Sagrada Família, Jesús, Maria, Josep. Sants: Llucià i comps. mrs. a Beauvais; Teòfil i Eladi, mrs. a Líbia; Severi, b. i cr. a Nàpols.—*Missa de la Sagrada Família, color blanc.*
- 9, **DILLUNS.**—Sants: Julià i Basilisa, esp. mrs. a Antioquia; Marcell, b. i cr. a Ancona; Marciana, v. a Tremecen. *Missa de la Epifania, color blanc.*
- 10, **DIMARTS.**—Sants: Agatò, p. a Roma; Gonçal d' Amaranto, cr. a Portugal; Nicanor, mr. a Xipre.—*Missa de la Epifania, color blanc.*
- 11, **DIMECRES.**—Sants: Higiní, p. i mr. a Roma; Alexandre, b. i mr. a Termo; Silvi, b. i mr. a Amiens; Honorata, vda. a Pàvia.—*Missa de la Epifania, color blanc.*
- 12, **DIJOUS.**—Sants: Modest i comps. mrs. a Africa; Arcadi, mr. a Roma; BENET, ab. i cr. a Anglaterra; Taciana, mr. a Roma.—*Missa de la Epifania, color blanc.*
- 13, **D VENDRES.**—Sants: Leoncí, b. i cr. a Cessàrea; Gumersind i Servides, mrs. a Còrdoba; Verònica. v. a Milà.—*Missa de la Epifania, color blanc.*
- 14, **DISSABTE.**—Sants: Hilari, b., cr. i dr. a Poitiers; Fèlix, cr. a Nola; Malaquies, prof. a Judea; Macrina, vda. a Neocessàrea.—*Missa de S. Hilari, color blanc.*—Lluna: Quart minvant.
- 15, **DIUMENGE.**—✠ II després d' Epifania. Sants: Pau, primer hermità, a la Tebaida; Mauro, ab. a Anjou; Abacuc i Miqueas, profs. a Judea; Macari, ab. a Egipte; Secundina, v. i mr. a Anagni.—*Missa del diumenge, color verd.*

QUAN Jesús havia fet dotze anys, anaren ells a Jerusalem, segons la consuetut de la Pasqua; i a l'entornar-se'n acabades les festes, l'Infant Jesús restà a Jerusalem sense adonar-se'n els seus pares. I feren una jornada de camí, pensant que era amb la comitiva; després el cercaren entre parents i coneguts, i no havent-lo trovat, s'entornaren a Jerusalem a cercar-lo. I passà que al cap de tres dies el trobaren en el temple, seient entre els doctors, i escoltant i preguntant-los. I tots els qui el sentien, restaren pasmats de la seva intel·ligència i de les respostes que feia. Ells, en veient-lo, tot se'n meravellaren. I la seva Mare li digué: «Fill, com és que hagas fet això amb nosaltres? Vetaquí que el teu pare i jo, afligits, et cercavem». I Ell respongué: «I perquè em cercaveu? No sabíeu que jo he d'ésser a les coses del meu Pare? I ells no entengueren això que els deia. I la seva Mare conservava totes aquestes coses dins el seu cor. I Jesús pujava en sabiduria i en edat i en gràcia davant de Déu i dels homes».

L'Infant Jesús perdut.—El perquè Jesús va voler quedar-se a Jerusalem sense dir-ne res a Maria i a Josep, potser no podrém saber-ho ben bé en aquest món. Però, cóm és que Maria i Josep varen trigar tant a adonar-se'n?

Per les festes de Pasqua s'ajuntava a Jerusalem una gentada immensa: les persones que hi acudien de tot el món, però especialment de Palestina, passaven de tres milions. Dels diferents pobles es formaven caravanes, tant a l'anada com a la tornada, no sols per tenir companyia, sinó també per més seguretat en un viatge tan llarc. Era molt natural, que en sortir de Jerusalem, aquestes caravanes es formessin amb una gran confusió, i que fins a esser-ne ben lluny, no es poguessin distingir les unes de les altres, ni es poguessin ben regonèixer les persones que formaven part de quiscuna d'elles. Els homes solien anar a peu amb un bastó a la mà, les dones a cavall, en diferents cavalleries i els nens tan aviat amb els homes com amb les dones i a vegades a davant de tots, formant una sola colla i fent gran gatzara. No és estrany en aquestes circumstàncies, que Maria i Josep es creguessin que Jesús era amb la comitiva i que en arribar a la parada, on havien de reposar es trobessin amb la amarguíssima sorpresa d'haver-lo perdut.

A la raó perjudica no poques vegades el sentiment, i moltíssimes vegades li fa gran falta.
(Balmes.)

Adorém els secrets de l'amorosa providència de Déu i no ens queixem quan ens envia tribulacions, ans més aviat creguem, que són ordenades per al nostre bé.

Patró de la Setmana: Sant Benet d'Anglaterra.

Per la noblesa de sa missaga i les relacions que sa família tenia amb la família reial d'Aswy, hauria pogut Benet figurar com un dels primers cortisans; però la veu de Déu i ses aspiracions més nobles el portaren per altres camins: als vinticin anys ho deixà tot i féu un viatge a Roma per devoció, i tanta ne fragué de la visita al sepulcre dels sants Apòstols i a la Seu

apostòlica, que en retornar a sa pàtria sols pensà en dedicar-se a exercicis de pietat i a l'estudi de les sagrades Escriptures: diferents vegades repetí el viatge, per a amarrar-se de més fervor, i per a aprendre les belles arts, ço que molt li serví per a instruir a sos conterrànis. El Rei anglés Egfríd li féu donació d'un extens camp, i en ell féu construir un Monestir, bastint-lo

amb art romà i dotant-lo de pintures artístiques, de santes relíquies i d'una biblioteca importantíssima per aquells temps: després ne fundà un altre, i també el dotà com el primer: però lo més important era la pietat i la santetat que regia als monjos d'ambdós monestirs, i que donà un bon nombre de sants: l'exemplar era Benet, anc que ell es considerava sempre l'últim: l'oració, la mortificació i el culte divi al-

ternaven sens treva amb l'estudi, les belles arts i el cant eclesiàstic. Als últims mesos de sa vida fou atacat d'una paràlisis que si bé li impedia tot moviment de les cames, no el privà mai de dedicar llargues hores a l'oració i a la direcció dels monjos: sofrí amb santa resignació la malaltia i ben disposat per a son pas a l'eternitat fini santament el dia 12 de gener de l'any 690.

Renovació de Vida

Any nou, vida nova, resa la dita popular, i pocs segurament seran els que no hagin de corregir deficiències i esmenar errors en la seva vida.

L'Església ja en el primer dia de l'Any Nou ens proposa el pla de reforma, fent-nos sentir la veu de l'Apòstol Sant Pau, que 'ns diu: «La gràcia de Déu Salvador nostre, s'és feta visible a tots els homes, per tal d'ensenyar-nos que visquem en el món amb temperança, justícia i pietat, rebutjant la impietat i les mundanals cobejances, sostingut el cor en la benaurada esperança i l'aparició gloriosa del gran Déu i Salvador nostre, Jesucrist, el qual s'és donat ell mateix per nosaltres a fi d'alliberar-nos de tota iniquitat, i, purificant-nos, fer-se un poble tot seu, zelador de bones obres.» Nò, com diu el mateix Apòstol, lliurant-nos a excessos en el menjar i beure, no entregant-nos als plaers il·licits, no en discussions inútils,—sinó revestint-nos de Crist és com ens renovarem en l'esperit i millorarem la vida.

I no hi ha res a renovar i millorar en la vida cristiana?

Existeix entre vosaltres, esposos, la mútua fidelitat i bona harmonia? Ja els vigileu com cal als vostres fills i filles, o potser vosaltres mateixos ensenyeu els camins de la maldat, portant-los des de petits a presenciar espectacles perillosos, pares catòlics?

Vols dir, jove qui pretens passar per bó entre els de la teva edat i posició social, que la teva conducta és del tot ajustada i exemplar, i que no fas barreja de coses, per tal de seguir ton caprici i no lo que està prescrit, vorejant, gosat, lo que és il·lícit? I tú, noia, ja ets prou modesta en els teus modals i vestir, o bé et mostres en rebeldia contra les disposicions de l'Església i ses altes autoritats, el Papa i els Prelats, per a satisfer ta vanitat? Creus, ciutadà que 't tens per honorat, que compleixes sempre amb els teus deures religiosos i socials? Et sembla, lector, que ja dones la deguda protecció a la premsa bona i que per mai fulleges la neutra ni compres la immoral, contribuint amb els teus cabals al seu sosteniment?

Vetaquí una sèrie d'interrogants oberts, una sèrie de preguntes que tothom conscient dels seus actes i de la seva missió deuria fer-se i contestar a sí mateix per a obrar en conseqüència a l'entrar en l'any de gràcia de 1928.

Déu ha de premiar als bons i castigar als mals, perquè Déu no pot ésser indiferent a la virtut i al vici, a la justícia i a la injustícia.

SANTA MISSIO

en la

Parroquia del Cellent

Acabament de la Santa Missió: — A 2¼ de 3 de la tarda, reso del St. Rosari com els dies precedents amb el cant del *Ave*.

Seguidament **Solemne Professó** amb el Santíssim, a la que quedeu tots convidats, homes i dones, petits i grans.

Acabada la professó, **Sermó de comiat** o despido dels PP. Missioners, que amb tant zel han donat la **Santa Missió**.

Finalment es donarà la **Benedicció Papal** amb la que guanyaran Indulgència Plenaria els concurrents a la Sta. Missió al menys per cinc dies. També es beneïran i indulgenciaran objectes pietosos.

Santa Pau

Tarda: No hi ha funció. Tothom, qui pugui, cap a Missió al Cellent.

Defunció: Dia 1, morí, rebuts els Ss. Sgnts., Joan Feixas Orri, viu-du, de 76 anys, de can *Sisot*. *Al Cel sia*.

La Cot

Tarda: Doctrina i funció.

Bateigs: Dia 26, Josep Maria, Pere, Anicet, fill de Anton Coll i Joaquina Coll, de La Casilla dels Peons. Dia 29, Llorens, Joan, Francisco, fill de Francisco Ferrés i Carme Cullèll, de can Filanè.

Misses encomanades: Una per cada un dels difunts: Salvador Basols, Joan Plana, Bartomeu Font, Esteve Sala i Joan Font; 4 a les ànimes i 2 a S. Anton.

Batet

Avui: A 3¼ de 2 funció i doctrina .

Bateix: Dia 1 Esteve, Jaume, Bruno, fill de Josep Rebugent i Petronilla Puigmitjà

Viàtic: Ha sigut portat a Rosa Planella de la "Canova de 'n' Solá".

Oficis: 2 per les obligacions de la familia Oliveras
